

Na Štajarskem dobé stiri poslance, in vendar dobimo med temi samo enega mi Slovenci. V prihodnji državni zbor pride iz Štajarskega torej 27 poslancev, od teh dobi 800.000 Nemcev 23 poslancev, 400.000 Slovencev pa le stiri namesto osmih, to se pravi, Slovenci na Štajarskem smo prikrajšani za stiri mandate.

Jasno je torej, da imamo Slovenci opravičen uzrok, glasovati proti prehodu v podrobno razpravo. Toda tega ne storimo. Prvič, ker se razširi volilna pravica med milijone avstrijskih državljanov, kateri je doslej niso imeli; drugič pa pridobi peti volilni razred principu splošne volilne pravice pristop v zakonodajstvo in upravo. Ta volilni razred napravi ob enem s tem principom prodor v princip zastopanja interesov in nas navdaja z nado, da se bomo mogli v bodočem parlamentu uspešneje boriti proti temu prekrivčnemu volilnemu redu.

Tretjič bomo glasovali za prehod v podrobno razpravo, ker smo stavili predloge manjšine. Naše glasovanje pri tretjem branju pa je odvisno od uspehov v podrobni razpravi.

Cerkvene zadeve.

Aleluja.

(Priobčil o. H. Šalamun.)

Aleluja! S to besedo pozdravlja sveta katoliška cerkev svojega od smrti ustalega ženina, premagalca pekla in smrti. Kakor vesela pesem iz nebeskega Jeruzalema doni po naših ušesih, ko na veliko soboto pri sv. maši mašnik po berilu pred oltarjem prvo »alelujo« zapoje! Na koncu maše dijakon k ljudstvu obrnjen zapoje: »Ite missa est! aleluja, aleluja!« in pevci mu odgovoré: »Deo gratias! aleluja, aleluja!« Vedno in vedno na novo se razlega ta vesela pesem ves velikonočni čas, od Velike noči do nedelje presv. Trojice, skoro pri vsaki molitvi sv. cerkve.

Pri uvodu sv. maše, pri gradualu, darovanju in obhajilu, vsakokrat pridene sv. cerkev alelujo, ponavljajoč včas po dva- trikrat zaporedi. Ravno tako ponavljajo mašnik v svojih dnevnicah o velikonočnem času brezštevilnokrat alelujo.

Od kod torej pride ta beseda in kaj pomeni? Beseda »aleluja« je vzeta iz hebrejskega jezika. Nahaja se zdaj v začetku, zdaj na koncu nekaterih psalmov, kateri se ravno zategadel imenujejo »aleluja-psalmi«. (104—106, 110—118, 134—135, 145—150). Vrhu tega še se nahaja aleluja v Tobijevi knjigi pri veselju in hvalnici starega Tobije; končno v skrivnem razodenju 19, 1—6, kjer nebesčani slavijo s pesmijo »alelujo« padec mesta Babilona. Ker se v nebesih aleluja prepeva in razlega, veljala je ta vesela pesem že od nekdaj pri prvih kristjanih »kot kapljica nebeske radosti«. Zavoljo tega se je tudi pri mnogovrstnih prestavah sv. pisma beseda »aleluja« v svoji izvirni hebrejski obliki pustila in se ni nikdar prestavila.

Kaj pa pomeni aleluja v hebrejskem jeziku? Beseda »aleluja« je sestavljena iz dveh besed in se navadno pisala »Hallelu-Jah«. Prvi del »Hallelu« se izpeljava od besede »Halal« ali »Hillel«, in pomeni »slaviti, poveljevat«. Oblika »Hallelu«, na slovensko prestavljena, pomeni »slavite, poveljujte«. Drugi del »Jah« je prikrajšana oblika od »Jehovah«. Beseda »Jehovah« ima skrit pomen ter pomeni Boga izraelskega ljudstva. Ko se je Gospod Mojzesu v gorečem grmu prikazal in mu ukazal Izraelce iz Faraonove sužnosti rešiti, tedaj reče Mojzes Bogu: »Glej, grem k izraelskim otrokom in bom jim rekel: »Bog vaših očetov me pošlje

k vam«. In če me bodo vprašali: »Kako je njegovo ime?« Kaj njim naj odgovorim?« Tedaj reče Bog Mojzesu: »Sem, kateri sem«. Tako govori otrokom izraelskim: »Kateri je, me pošlje k vam«. (Exod. 3, 13, 14.) Ravno tukaj imamo pomen besede »Jehova«; ter pomeni: kateri je, bitje iz samega sebe. Jehova torej znači Boga ne po njegovih lastnostih ali po njegovem delovanju, kakor druga imena božja, ampak po njegovem notranjem bitju, kakor daleč moremo v obče bitje božanstva z besedo izreči. Ravno zategadelj bilo je to ime božje Izraelcem tako sveto, da se niso upali nikdar izgovoriti; se je to ime nahajalo v branju sv. pisma, tako so namesto sv. imena »Jehovah« brali navadno »Adonai«, in se pravi: »Gospod«.

Iz tega je razviden čisto popoln in skrit pomen veselje izražajoče besede »Hallelu-Jah«. Boga spoznavati in njega ljubiti ne samo po njegovih lastnostih in delih, ampak tudi po njegovem notranjem bitju gledati, posesti in ljubiti — to je naše zveličanje, h kateremu nas je neskončna dobrota božja poklicala. Boga srečno gledati po njegovem notranjem bitju in ga na večno hvaliti — to je največje veselje in radost angeljev, to tudi bo naše veselje v nebesih. Ni čuda torej, da je ta vesela pesem »aleluja« kristjanom že od nekdaj veljala kot »kapljica nebeskega veselja«. Daj, mili Jezus, da bomo »alelujo« peli kedaj na večne čase v nebeskem Jeruzalemu!

Gospodarske stvari.

Čebelarjevo opravilo po rojenju.

Vsakemu čebelarju se je še gotovo večkrat pripetilo, da čez par dni po rojenju so čebele iz panja izginile in včasih že par do pol zgotovljenih satov pustile. Zakaj jo je roj potegnil, utegne več uzrokov biti; ali ima panj kak čebelam zopern duh, ali se je pa matica, ko je k prašenju zletela, se pogubila, bodisi da jo pojé kaka ptica, da pade v travo ali vodo, ali pride v pluj panj, kjer jo čebele umorijo. Tak roj je potem zgubljen, če ni hitre pomoči. Iz panja, ki je matico izgubil, rade čebele pobegnejo, ali pa tak panj ima v kratkem trotočko, to je čebelo delavko za matico, katera le trotočko zalego leže.

Panj, ki po dnevu ob matico pride, se lahko že tisti dan pozna, ker čebele so jako nemirne in videti je, kako da z vso skrbjo matico iščejo. Takemu panju je mogoče le s tem pomagati, da se mu iz drugega panja doda sat, ki ima maticno zadelano celico. Če si pa čebele kako trotočko izberejo, je panj izgubljen, ker bi tudi pravo matico umorile, kakor hitro iz celice prileze. Ker tudi druge dodane ne sprejmejo, zato je najbolje, da se tak panj odstrani, ker tak panj — zalego lahko vsak pozna, ker zalega je višje zakrita, kakor prava in večkrat je v eni celici videti po 2 ali do 3 jajčica.

F. P—k.

Žitne cene v Mariboru od 9. do 16. maja. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 80 kr., rž 5 fl. 20 kr., ječmen 4 fl. oves 3 fl. 40 kr., turšica ali koroza 4 fl. 55 kr., proso 5 fl. in ajda 4 fl. 70 kr.

Sejmovi. Dne 23. maja na Starih sv. gorah in v Poličanah (za svinje). Dne 26. maja v Marenbergu, Ločah, Mozirju, na Laškem, v Lučanah, Ljutomeru, Vitanju, Ivniku, Jarenini, Ormožu, pri Sv. Urbanu pri Ptuj, v Rogatcu, Dobjem in pri Sv. Filipu v Veračah. Dne 27. maja v Imenem (za svinje). Dne 28. maja pri

Mali Nedelji, v Slivnici pri Mariboru, na Bregu pri Ptuj (za svinje), v Slivnici pri Celju in pri Sv. Marjeti na Pesnici.

Dopisi.

Iz Ptuj. (Slovensko pevsko društvo v Ptuj). Vsled mnogostranskih želja, izraženih po slovenskih listih in zasebnih pismih, in z ozirom na sodelujočo vojaško godbo vrši se letošnji veliki pevski zbor v soboto, 15. dne avgusta, na dan »Velike maše«, v »Narodnem domu« v Brežicah, ne pa dne 16. avgusta, kakor je bilo prvotno sklenjeno in tudi v »Slov. Gospodarju« objavljeno. Z ozirom na krajevne okolščine letošnjega velicega koncerta in rodne nam brate Hrvate, od katerih pričakujemo mnogobrojne udeležbe, vsprejel je odbor v koncertni program dve primerni hrvaški pesmi: »Živila Hrvatska!« in »Večer na Savi«, katerih zadnja se bode pela in izvajala s spremljevanjem orkestra cele vojaške godbe. Odbor »Slov. pevskega društva v Ptuj« in krajevni koncertni odbor v Brežicah sta si v svesti, da sta storila svojo dolžnost: preskrbeli sta se za koncert s svoječasnim razpisom dveh častnih daril dve izvirni skladbi, izbral se je za veliki koncert v vsakem ozirom ugoden kraj, zagotovljena je za veliki pevski zbor in koncert cela godba c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopolda štev. 53 iz Zagreba in nazadnje se je slavnost odredila v olajšanje in na ljubo oddaljenim pevkam in pevcem in drugim dobrodošlim udeležencem in prijateljem slovenskega petja na zelo priličen dan. Ob enem javljamo slavnemu občinstvu, da si odbor prizadeva za veliko skupno poskušnjo in veliki pevski zbor na dan »Velike maše« spretnega dirigenta pridobiti. Vsem spoštovanim slovenskim pevkam in pevcem pa bodi tem potem javno in odkrito povedano, da »Slov. pevsko društvo v Ptuj« brez njihovega krepkega sodelovanja, brez njihove izdatne pomoči kot tako samo ob sebi nič ne premore; še enkrat poudarjamo, da povoljna izvršitev in končni srečni izid, oziroma uspeh velicega pevskega zbora na dan 15. avgusta zavisí edino od požrtvovalnosti, vstrajnosti in domoljubne uneme raznih slovenskih pevskih društev slovenskega ozemlja, kakor od poedinih slovenskih pevk in pevcev, kateri se naj kolikor mogoče požurijo z zglaševanjem za note posameznih, za koncert določenih pesmij, katerih je društvo za vsako pesem po tri sto in za poedine glasove po 75 litografovati dalo. »Slov. pevsko društvo«, osnovano na najširši podlagi, nima na svojem sedežu in v odboru muzikalno izobraženih mož, ne razpolaga v Ptuj s številnim in z znamenitim pevskim zborom, kakor ob času poroda društva, njegova moč temelji v njegovih pravilih, tiči v društveni organizaciji, ki omogočuje hitro koncentrovanje posameznih, po prekrasni slovenski zemlji raztresenih glasovitih pevskih sil. Za vsacega slovenskega domoljuba nevesele narodno-socialne razmere po pomemčenih spodnještajarskih mestih in trgih zahtevajo neogibno in nujno obstanek ednacega pevskega društva z lahko gibljivim aparatom, kakoršno je naše, ki more koncerte prirejati v poljubnih krajih, koder le ima kaj društvenikov, in če bi takšnega slovenskega pevskega društva na Spodnjem Štajarskem še ne bilo, moralo bi se z ozirom na narodne potrebe takoj ustanoviti. S tega eminentno važnega narodnega stališča in glede na dosedanje sijajne in vidne uspehe velikih koncertov našega pevskega društva za probujo narodne zavesti in slovenskega ponosa po Spodnjem Štajarskem, obračamo se z domoljubno prošnjo do vseh slovenskih pevskih društev, kakor tudi do poedinih slovenskih pevk in pevcev na Spodnjem Štajarskem, naj

se z vso energijo lotijo dela, na dan koncerta pa pridite polnoštevilno v Brežice! Veliki koncerti »Slov. pevskega društva« so bili doslej vsem izobraženim Slovincem brez razlike stanu nekaj priljubljen sestanek, naj bi tudi letos tako bilo! V to pomagaj Bog, spoštovani slovenski pevci in pevke in pa slovenska solidarnost na polju slovenskega petja!

S Pristave. (Obč. volitve.) Ono soboto je bila volitev občinskega odbora, ker je proti prejšnji volitvi bila pritožba vložena 1894. leta. Da je bila pritožba vložena, je bil kriv dobri Jožek Veršič iz Stroče vesi in njegova stranka. V soboto je zatorej bila nova volitev odbora, katere pa se niso volilci iz Stroče vesi udeležili, tako jih je dobri Jožek splasil. Zato bi se pa lahko zgodilo, da bi Stroča ves nobenega odbornika ne bi dobila, pa pristavski možje so pametnejši, kakor je dobri Jožek, in volili so tri vrle može za odbornike iz Stroče vesi. Tako je pošteno. Upamo pa, da bodo se ti trije možje pogovorili s pristavskimi in volili sedanjega župana zopet za župana. Sliši se pa, da nekateri mislijo prejšnjega župana V. zopet voliti, tega ne; kajti to ne bi pametno bilo, ampak imelo čuden »žmah«. Za danes naj bode to zadosti! Kakor se pa sliši, bode tudi volitev novega župana na Podgradji, ker slavno c. kr. namestništvo je potrdilo volitev. Sedaj pa ubogi Mathias ne more spati, ker je v veliki skrbi za svoje po sili županstvo, pa moj dragi Matjaš, odklenkalo bode!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Volitev) v občini Šicen se je nam najpovoljnejše izvršila. Izvolili so zopet g. Eranca Wella, veleposestnika. Dobra pomoč je tudi v odboru g. Tomaž Ornik. To je dokaz, kako je priljubljen pri občanarjih Wella po večkratni izvolitvi; on je narodnjak, vrl Slovenec od nog do glave. Radi tega ga mora vsak v okraju Sv. Lenarta spoštovati. Omislil je občinske table slovensko-nemške, enako kažipote; n. pr. kako lepo se here kažipot: »k Sv. Ani v Slov. goricah« itd. Vsa čast vrlemu možu, ki daje kot občinski predstojnik tako lep izgled! Enako se ni ustrašil na zahtevanje finančne straže pribiti slovensko tablico na svojo hišo. Vrhu tega je on dober svetovalec vsakomur, kdor ga za svet vpraša. Večkrat se sliši: »Pojdem k šicanskemu g. predstojniku, ker tam bodem gotovo dobil raztolmačeno, kar si želim!« In to je istina. Poleg tega rad bere slovenske časopise, osobito je prijatelj »Slov. Gospodarju« in »Mohorjevi družbi«. Zatorej daj Bog sedaj zelo čilemu možu, iskrenemu Slovincu, še dolga leta obilnega zdravja za svoje vstrajno delovanje v korist občinarjev Šicna in celega okraja! —k—

Iz Cmureka. (Od tukajšnjega misjega trga) so redki dopisi v cenjenem »Slov. Gospodarju«. Zatorej gosp. urednik, ne hodite s temi vrsticami kje preblizo uredniškega koša. Dne 5. maja, v cvetočem Marijinem mesecu sem ob 10. uri predpoludne sedel na klopici pred neko prodajalnico v Cmureku in se odpočival od svojega truda. Kar mi nenadoma zaori v ušesa glas trompete. Bil sem silno radoveden, posebno, ker so se povsod po ličnem trgu odpirala vrata in bili vhodi obsipani z radovednimi gledalci. Med tem primahajo učenci cmureške župnije, ki so bili nekje na izletu; a kakó se začudim, imeli so tri »frankfurtarice«, katere so kaj ponosno nesli in kričali zraven g. učiteljev kakor — živina. Oh, kaj si lahko mislimo o taki mladini, ki se že v šoli uči tako spoštovati milo očetnjo Avstrijo? Pri tem činu sem pač obžaloval ubogo šolsko mladino, med tem tudi zabite Nemce in učitelje, ki tako skilijo v blaženo Bismarkovino, za seboj hoteč potegniti nedolžno mladino »zatiranih« Nemcev. Oh Bismark, Bismark, bodeš pa že moral še enkrat levite prebrati tem neodrešenim »Südmarkovcem« in »šulvereincem«! Konečno pa vprašamo, kaj bi bilo, ako